

FN-salong 20. desember kl. 12.00

FN-salong var noe FN-sambandet begynte med høsten 2019, og jeg har rapportert fra disse tidligere. Så kom pandemien og dette tok en brå slutt. Så i høst har de så vidt kommet i gang igjen. Dette er i FN-sambandets egne lokaler i Storgata i Oslo og varer som regel en time, og det serveres en lett lunsj. Nå etter pandemien streames det også for alle de som ikke kan ta turen inn.

Jeg gikk dit mest for endelig å hilse på den nye generalsekretæren. Hun heter Katarina Bu og ønsket meg hjertelig velkommen. Hun må jo være et bra menneske som har en soroptimist-mor i Tønsberg.

FN-salongene velger av og til ut et spesielt tema, men arrangeres også når noen størrelser fra FN-systemet er i Oslo. Dette var tilfellet denne gang, da Ulrika Modéer, FNs ass. Generalsekretær og direktør for UNDPs byrå for eksterne relasjoner, skulle møte det norske Storting og utenriksministeren.

Rett fra dette møtet kom hun til en uformell samtale med FN-sambandet og sambandets medlemmer.

Hovedspørsmål til henne: Dagens globale utfordringer og viktigheten av ett sterkere FN. Så kunne hun fortsette med å fortelle litt om det nordiske samarbeidet og den konstruktive rollen Norge kan spille i den sammenheng.

Hun åpnet med å si at hun var glad for at det ble streamet og at hennes budskap kunne nå ut til så mange, dette har vi blitt flinkere til etter pandemien. Det er mange kriser som har ledet opp til denne perfekte stormen. Hun mener det er viktig å lese UNDPs rapport som kom i høst. (Den har jeg tidligere skrevet om). Der ser man at det vi ser nå er konsekvensene av sammensatte kriser. Og FNs arbeid med fattigdomsbekjempelse og konflikthåndtering er viktigere nå enn noen gang. Hun nevnte også klimafondene som nå kom til enighet i Montreal om bevaring av biologisk mangfold og natur.

Hun fikk spørsmål om digitalisering øker eller minsker ulikhetene, og mente at digitalisering for det meste var en positiv mulighet. Hun nevnte Ukraina hvor det nå er 7 millioner interne flyktninger og 7 millioner flyktninger som har forlatt landet. Uten det digitale hadde deres situasjon vært mye verre. Nå har de i hvert fall mulighet i å ha kontakt.

Hun sa videre at pandemien hadde store konsekvenser for mange sektorer på en gang, og ikke bare konsekvenser for folk som ble syke. Det ble mye større sosiale ulikheter, systemer som brøt totalt sammen og over hele linja var det kvinner som led mest.

Bistand betyr mer enn noen gang. Politikere vil i mange land (også Norge) minske utgiftene til bistand og heller få flere private investorer på banen. Men pandemien har ført til mer konflikt og private investorer kvier seg for å ta høy risiko.

Hele Norden har alltid hatt en høy stjerne i FN, men av og til gjør Norge underlige ting. For eksempel, kutte i kjernestøtten til FN. Og minske 1 % - målet som alltid har ligget der når det gjelder bistand i Norge. Men i tillegg har man nå begynt å tiske og hviske i gangene om Norge – og det gjelder alle pengene Norge tjener på olje og gass-forsyninger pga krigen i Ukraina samtidig som de kutter i bistand.

Hun nevnte at kvinner og jenter rammest hardest av disse kuttene, men vi må alle forstå at det er kvinnene som er en del av løsningen. I Brussel har de satt i gang et prosjekt som heter: SDG-action (Action for Bærekraftsmålene) Hvor de deler ut priser og løfter fram de gode eksemplene fra hele verden.

UNDP har også satt i gang en Bærekraft push! Og de ønsker å faktaanlysere utdanningsmuligheter i U-land, spesielt for kvinner. Rett investering på rett sted vil føre til grønn omstilling i et sosialøkonomisk perspektiv.

Den forebyggende bistanden er like viktig, og kanskje viktigere enn nødhjelpen under akutte kriser. Norden har allerede et godt samarbeid om dette, men det kan godt bli enda tettere.

Hele FN må bli bedre på kunnskapsformidling! Og hun skrøt av FN-sambandet og deres formidling spesielt til skoleelever. Det er tydelig at ikke alle land har like gode systemer for dette.

Lærerikt som alltid!

Monica 1. juledag 2022